

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Бургас, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора К. Г. К.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно частно
наказателно дело № 20242000600074 по описа за 2024 година

Производството е по чл.16 и сл. от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху пробационните мерки и алтернативните санкции /ЗПИИСРРПОУНПМАС/.

Образувано е по въззивна жалба на адв. С. И. от АК- Бургас, защитник на осъденото лице С. Р. А. против Решение № 77/20.03.2024г. по ЧНД№370/2024г. на ОС- Бургас, с което е призната наказателна присъда – Решение № 339/08.11.2023г. в сила от 19.12.2023г. на Съд гр. Бъйлеши РРумъния, с която на С. Р. А. е наложено наказание 2 години и 4 месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено условно за изпитателен срок от 4 години, през който срок е постановено да търпи пробационни мерки. Съдът е постановил изпълнението на наказателната присъда и адаптирал съдържанието на наложените пробационни мерки.

С жалбата се прави оплакване за неправилност, незаконосъобразност и несправедливост на обжалвания съдебен акт с претенция за неговата отмяна или изменение. Излагат се съображения, че така постановените пробационни

мерки обричат осъденото лице да прекрати сключения трудов договор, включително със заплащане на съответните неустойки. Твърди се, че осъденият А. работи като шофьор на трудов договор във фирма Ф. К. ЕООД с месечно възнаграждение *** евро. Сочи, че пробационните мерки не са основно наказание, а такива, които да се изпълняват по време на изпитателния срок определен от румънския съд и при адаптирането им съобразно българския закон и българската съдебна практика следва да се определи една пробационна мярка по чл.42а, ал.2, т.1 от НК- задължителна регистрация по настоящ адрес или евентуално две пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 от НК – задължителна регистрация по настоящ адрес и по чл.42а, ал.2, т.5 от НК –поправителен труд с удръжки от заплата в размер на 10% за посочения в присъдата на румънския съд срок от 100 дни. Претендира изменение на съдебния акт в посочения смисъл, алтернативно отмяна на съдебния акт и постановяване на нов такъв. Представя копие от трудов договор с превод на български език.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура - Бургас намира жалбата за процесуално допустима, но по същество за частично основателна. Твърди, че са налице условията на чл.16, ал.7, т.1 от специалния закон, но при адаптиране на съдържанието на наложените от румънските власти пробационни мерки, следва да се вземе предвид редакцията на чл.67, ал.3 от НК, действал по време на извършване на деянието, който се явява по- благоприятния закон по смисъла на чл.2, ал.2 от НК, съгласно който може да се постанови само една пробационна мярка в рамките на изпитателния срок на наложеното условно наказание, като предлага това да бъде мярката по чл.42а, ал.2 от НК- задължителни периодични срещи с пробационен служител, за максимално възможния по НК на РБългария срок от 3 години. Моли съда да измени решението на БОС в посочения смисъл.

Защитата на осъденото лице- адв. И. изразява съгласие със становището на прокурора. Намира, че предложената от прокурора мярка няма да може да бъде осъществявана от осъденото лице предвид трудовата му ангажираност в Германия. Моли съда да приложи мярката по чл.42а, ал.2, т.4 от НК – включване в курсове за професионална квалификация, програми за обществено въздействие.

Осъденото лице в своя защита заявява, че възприема становището на прокурора.

В последната си дума осъденият А. моли да му се намали пробационната мярка.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, направените с жалбата оплаквания и становището на представителя на Апелативна прокуратура, заявено пред настоящата инстанция, и след като извърши цялостна служебна проверка на решението, независимо от основанията посочени от страните, в предмета и пределите на въззивната проверка по чл. 313 и чл. 314 НПК, намира жалбата за частично основателна, но не на посоченото в нея основание.

Безспорно се установява по делото, че производството пред Окръжен съд - Бургас, е било образувано по повод на постъпило пред Окръжен съд Бургас искане на компетентния орган на Република Румъния за признаване и изпълнение на наказателно Решение № 339 от 08.11.2023 г., в сила от 19.12.2023 г., постановено от Съда Бъйлещ, с което на българския гражданин С. Р. А. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: ***** е наложено наказание две години и четири месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено условно с продължителност на срока на отлагане четири години, през който срок е посочено осъденият да търпи посочените в присъдата мерки.

От компетентния орган на Р.Р. е било изпратено в ОС-Бургас съдебно решение, придружено с Удостоверение по чл. 6 от Рамково решение № 2008/947/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. за прилагане принципа за взаимно признаване на съдебни решения и решения за пробация с оглед надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции, засягащо българския гражданин С. Р. А..

Безспорно е установено по делото, че с Решение № 339 от 08.11.2023 г., в сила от 19.12.2023 г., постановено от Съда Бъйлещ, българският гражданин С. Р. А. е осъден за това, че на 16/17.03.2023 г. на митницата в гр. Крайова, РРумъния съхранявал в камион състоящ се от бял влекач D A F с рег. № *** и бяло полуремарке с рег. № ***, зад фалшив покрив на полуремаркетото, 32 515 кутии цигари Dunhill, без румънски бандерол, престъпление по чл. 452, ал. 1 б. „з“ от закона № 227/2015 г. относно

Данъчния кодекс на Румъния. За извършеното престъпление по закона на издаващата държава българският гражданин С. Р. А. е осъден на лишаване от свобода за срок от две години и четири месеца, чието изпълнение е условно отложено за срок от четири години, считано от влизане на присъдата в сила 19.12.2023 г. и през този срок са постановени следните надзорни мерки:

По реда на чл. 93, ал. 1 от НК на Р.Р.:

Да се явява в пробационна служба към Окръжен съд Долж на датите определени от нея;

Да приема посещения на пробационния съветник, определен за надзора му;

Да съобщава предварително промяната на жилището и за всяко пътуване, което надвишава пет дни;

Да уведоми за промяна на работното място;

Да предоставя информация и документи, които да позволят контрола върху средствата за препитание;

По реда на чл. 93, ал. 2, б. „б“ от НК на Р.Р.:

По време на надзорния период да посещава програма за социална реинтеграция, провеждана от Пробационната служба или обществени институции.

По реда на чл. 93, ал. 3 от НК на Р.Р.:

По време на надзорния период да полага обществено полезен труд в кметството на Крайова, обл. Долж или друга обществена организация за период от 100 дни.

Осъденият български гражданин е предупреден за последиците от неспазване на постановените пробационни мерки и задължения, а така също и за задължението му да не извършва нови престъпления по време на надзорния срок.

В удостоверението е посочено, че С. Р. А. е участвал в съдебния процес в издаващата държава, в който е постановена присъдата, изразил е съжаление за стореното, като в последствие не е обжалвал решението.

При така установеното от фактическа страна решаващият съд е направил законосъобразни правни изводи.

Правилна е преценката на съда, че удостоверение е издадено по образец, съгласно приложение № 1 към чл. 6 от РР № 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. в писмена форма, постъпило е в превод на български език, от компетентен орган и отговаря на изискванията, залегнали в разпоредбите на чл. 6 от ЗПИПробНадз. Изпратеното в ОС-Бургас удостоверение в превод на български език съдържа необходимата информация, съответстваща на данните в приложения съдебен акт – присъда, чието признаване се иска.

Правилно съдът е заключил, че се касае за съдебно решение /присъда/ по наказателно дело по смисъла на чл. 3, т. 1, б. „б“ от ЗПИПробНадз, с което е наложено наказание „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено изцяло за срок от четири години с постановяване на пробационни мерки през определения изпитателен срок.

В удостоверението и присъдата се съдържат описание на деянието, за което е осъден българския гражданин, а именно „Търговия на територията на Румъния на акцизни продукти, подлежащи на маркиране, съгласно този дял, без да са маркирани или неправилно маркирани или с фалшиви маркировки над лимита от 10 000 цигари, предвидено в разпоредбите на чл. 452, ал. 1, б. „з“ от Закон № 227/2015 г., по отношение на Фискалния кодекс на Румъния.

Правилно съдът е заключил, че деянието, за което е осъден българския гражданин, съставлява престъпление и по българския НК – по чл. 234, ал. 1 от НК, наказуемо с лишаване от свобода от една до шест години и глоба до десетократния размер на пазарната цена на разпространяваните стоки, с което се удовлетворява изискването за двойната наказуемост по чл. 14, ал. 1 от ЗПИПробНадз.

Осъденото лице е български гражданин с местоживееене на територията на РБългария.

Законосъобразен е изводът, че липсват основания за отказ от признаване съгласно чл. 15, т. 1-9 от ЗПИПробНадз.

Изпълнението на наложеното със съдебния акт наказание лишаване от свобода не е погасено по давност съгласно българското законодателство.

Осъденият не е лице, което се ползва с имунитет по българското законодателство.

Предвид изложеното правилно съдът е заключил, че са налице основанията за признаване на съдебното решение по наказателно дело, постановено в друга държава – членка на ЕС и следва да бъде постановено неговото изпълнение, като се определи включително и чрез адаптиране, съдържанието на пробационните мерки, които следва да се изпълнят през определения в решението надзорен срок.

По естеството си наложените пробационни мерки в установения изпитателен срок, за който е отложено изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода, не съставляват наказанието „пробация“ по смисъла на чл. 37, ал. 1, т. 2 от НК, представляващо съгласно чл. 42а, ал. 1 от НК „свкупност от мерки за контрол и въздействие без лишаване от свобода, които се налагат заедно или поотделно“, а са наложени в хипотеза, съответна на предвидените в чл. 67, ал. 3 от НК.

Настоящата инстанция намира, че окръжният съд не е съобразил редакцията на чл.67, ал.3 от НК с датата на извършване на деянието. Последното е извършено на 16/17.03.2023г., а последното изменение на чл.67, ал.3 от НК е от 03.08.2023г. ДВ,бр.67/23г., т.е. след извършване на деянието. Следователно по време на извършване на деянието е действала старата разпоредба на чл.67, ал.3 от НК/ДВ,бр.27/2009г., съгласно която „Когато отложеното наказание лишаване от свобода е не по- малко от шест месеца, съдът може да постанови една от пробационните мерки по чл.42а, ал.2, т.1-4 през изпитателния срок.“ Тъй като цитираната разпоредба е била в сила по време на извършване на деянието и същата се явява по- благоприятния за дееца закон по смисъла на чл.2, ал.2 от НК, настоящата инстанция намира, че по отношение на пробационните мерки следва да се адаптира и приложи само една от тези предвидени в чл.42а, ал.2, т.1-4 от НК. Апелативният съд намира, че следва да се приложи мярката по чл.42а, ал.2, т.2 от НК – задължителни периодични срещи с пробационен служител, тъй като същата в най - голяма степен би допринесла за поправянето и превъзпитанието на осъденото лице и би му дала възможност да осъществява своята трудова ангажираност. Предложената мярка от защитата на осъдения – включване в курсове за професионална квалификация, програми за обществено въздействие, не би могла да се осъществява без лицето да се откъсва за продължително време от своята трудова дейност, което би довело до загуба

на работата му.

Предвид горното решение на окръжен съд следва да бъде изменено, като се отмени в частта досежно останалите пробационни мерки и се потвърди единствено досежно мярката по чл.42а, ал.2, т.2 от НК, вр. чл.2, ал.2 от НК.

С оглед изискванията на чл. 5, ал. 2 от ЗПИПробНадз, изпълняващия съд е задължен да съблюдава изискването за максимално съобразяване с наложената в издаващата държава мярка. Вземайки предвид характеристиките на наложените пробационни мерки, и съобразявайки чл.67, ал.3 от НК в редакцията му от 2009г. на адаптиране към българското законодателство подлежи само една от пробационните мерки постановена по реда на чл. 93, ал. 1 от НК на РРумъния, а именно: да приема посещенията на пробационния служител, определен за надзора му, адекватна на предвидената в чл. 42а, ал. 2, т. 2 от НК, а именно: „задължителни периодични срещи с пробационен служител“.

По изложените съображения и на основание чл. 16, ал. 7, т. 1 вр. чл. 14, ал. 7, т. 1 от ЗПИПробНадз, Бургаският окръжен съд обосновано и законосъобразно е признал наказателна присъда - Решение № 339 от 08.11.2023 г., влязла в законна сила на 19.12.2023 г., постановено от Съда Бъйлец, с която българския гражданин С. Р. А. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: ***** е наложено наказание две години и четири месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено условно с продължителност на срока на отлагане четири години. Решението следва да бъде отменено в частта му, досежно изтърпяване през изпитателния срок на посочените в присъдата пробационни мерки, с изключение на мярката – „Да приема посещения на пробационния съветник, определен за надзора му“ съответстваща на пробационната мярка по българското наказателно право, а именно по чл.42а, ал.2, т.2 от НК - „Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата – 19.12.2023 г.“

По изложените съображения решението на Бургаския окръжен съд следва да се измени в посочения по-горе смисъл, като се потвърди по отношение само на една пробационна мярка, по отношение на която решението се явява обосновано и законосъобразно.

Мотивиран от горното Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Решение №77/20.03.2024 год. по ЧНД № 370/2024 год. по описа на Окръжен съд – Бургас, като **ПРИЗНАВА** наказателна присъда - Решение № 339 от 08.11.2023 г., влязла в законна сила на 19.12.2023 г., постановено от Съда Бъйлещ, с която на българския гражданин С. Р. А. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, е наложено наказание две години и четири месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено условно с продължителност на срока на отлагане четири години, през който срок е постановено да търпи следните посочени в присъдата пробационни мерки:

По реда на чл. 93, ал. 1 на Р.Р. Да се явява в пробационна служба към Окръжен съд Долж на датите определени от нея;

Да приема посещения на пробационния съветник, определен за надзора му;

Да съобщава предварително промяната на жилището и за всяко пътуване, което надвишава пет дни;

Да уведоми за промяна на работното място;

Да предоставя информация и документи, които да позволят контрола върху средствата за препитание;

По реда на чл. 93, ал. 2, б. „б“ от НК на Р.Р.:

По време на надзорния период да посещава програма за социална реинтеграция, провеждана от Пробационната служба или обществени институции.

По реда на чл. 93, ал. 3 от НК на Р.Р.:

По време на надзорния период да полага обществено полезен труд кметството на Крайова, обл. Долж или друга обществена организация за период от 100 дни.

И ПОСТАНОВЯВА изпълнението на наказателна присъда - Решение № 339 от 08.11.2023 г., влязла в законна сила на 19. 12.2023 г., постановено от Съда Бъйлещ, като адаптира съдържанието на наложената пробационна мярка на българския гражданин С. Р. А., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, а именно по чл.42а, ал.2, т.2 от НК - „Задължителни периодични

срещи с пробационен служител за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата – 19.12.2023 г.“

ОТМЕНЯВА решението по отношение на останалите адаптирани пробационни мерки – Задължителна регистрация по настоящ адрес с явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила- 19.12.2023г.; Включване в програми за обществено въздействие за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата – 19.12.2023 г.; Безвъзмезден труд в полза на обществото с продължителност 266 часа годишно за срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата –19.12.2023 г.

Решението е окончателно.

На основание чл. 16, ал. 8 от ЗПИПробНадз препис от решението след влизането му в сила незабавно да се изпрати на компетентния орган в издаващата държава.

Копие от уведомлението да се изпрати на Министерство на правосъдието на РБългария.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____